

RUCSAC PENTRU UREMURI DE CRIZĂ

Regina și împăratul

Prof. Melania Vasile
Consilier școlar CJRAE Prahova

În Pădurea De Aramă care se întindea cât vedeai cu ochii locuiau Fioarășii Lei Aurii. La începutul verii, făceau o petrecere la care erau invitate toate vietățile pământului. Oaspetele cel mai de seamă era Împăratul Verde cel Falnic.

Dar, iată ce s-a întâmplat într-un an.

Era pe vremea Leoaicei Roșcate, chiar în primul ei an de domnie. Era tânără și toată ziua stătea îngândurată: oare ce să fac? vai ce nenorocire, nu știu cum să organizez această petrecere. În fiecare zi veneau cei din regat să se sfătuiască, iar Leoaica Roșcata le trimitea vorbă că e bolnavă, că e ocupată. Nu știa ce să mai inventeze ca să nu fie nevoită să se întâlnească cu ei.

De fiecare dată își spunea speriată: mi-e frică, nu pot să mă întâlnesc cu ei, nu știu ce să aleg, dacă împăratului nu-i va plăcea cum am ales? Nici nu merit să fiu regină, sunt neputincioasă, nu sunt bună de nimic.

Toată lumea se întreba neliniștită ce se întâmplă cu regina. A început să slăbească, i s-au închis culorile blăniței.

Într-o bună zi, Înțeleptul locului veni și vorbi cu Leoaica Roșcată.

- Ce frumos e aici! Ce verde și parfumat este totul, ce liniște și răcoare.

Leoaica spuse:

- Tu chiar crezi că aici este frumos? și căută de zor cu privirea spațiul, verdele pădurii, parfumul câmpiei.

- Noi locuim aici de ani mulți, aici ne-am crescut puii, aici ai crescut și tu, este cel mai frumos loc, este acasă. Dar tu ești neliniștită și nehotărâtă, te frământă și nu poți lua o decizie.

- Da, așa este, sunt prea tânără și neștiutoare, nu pot organiza această petrecere, mă tot gândesc ce să fac – a început leoaica noastră să-și depene necazul. Și așa i-a spus Înțeleptului tot ce avea pe suflet.

- Vai, regina mea, dar nu înțeleg! Pentru ce te frământă atâta? Hai, ajută-mă să îmi dau seama, căci grijile tale sunt multe și încurcate!

- Păi, ți-am zis, nu pot să aleg nimic, nu pot să mă hotărâsc. Mi-e frică, dacă Împăratului Verde Cel Falnic nu-i va plăcea nimic.

- Stai așa! Hai să ne jucăm un joc. Privește în jur și arată-mi cel mai frumos loc, unde să desfășurăm petrecerea și unde să-l așezăm pe Împărat.

Cum auzi de împărat, începu să se frământa. Privea agitată, își freca labela cu repezeală vorbind abia auzit: oare asta? Da, pare frumoasă, of și dacă nu-i va plăcea? Vai, vai trebuie neapărat să-i placă, cum să fac?

- Hei, ce faci acolo? Alege un loc care îți place cel mai mult!

- Păi, nu știu, chiar nu știu, sunt neputincioasă. E clar, nu sunt bună de nimic, ce să mai zic de organizat o petrecere – zise Leoaica cu voce temurată.

- Hai să schimbăm, că văd că nu ai înțeles jocul. Alege tu locul pe care-l vrei, că așa vrei și gata, alege-l pe cel care ți se pare cel mai frumos.

Dintr-o dată, ca prin farmec, Leoaica s-a liniștit, a privit cu atenție și a ales locul din fata lacului.

- Uite, vezi că nu greu! De ce nu ai putut să alegi de prima dată.

- Păi, prima dată m-am gândit că e pentru Împărat și m-am speriat, dacă e prea îngust, dacă este prea înșorit.

- De ce? Te pândește vreun pericol? Îți tăia capul careva?

- A, nu, dar mă gândeam că nu-i va plăcea, că va fi nemulțumit.

- Hm. Interesat, te gândeai așadar! Mai zi-mi cum vine asta cu gânditul că parcă încep și eu să înțeleg

- Iată cum. Mă gândeam ce tragedie ar fi dacă Împăratului nu-i va plăcea ce loc am ales, ce bucate am pus pe masă, cum am așezat mesele și invitații.

- Și cu cât te gândeai mai tare ce se întâmpla?

- Nu puteam să aleg, eram nehotărâtă și în plus îmi era din ce în ce mai teamă.

- Și atunci când ai ales locul, la ce te-ai gândit?

- M-am gândit care e cel mai frumos loc de aici.

- Aha! Mare diferență între gândurile astea nu-i așa?

- Așa se pare. Ai dreptate, dacă mă gândesc că trebuie ca Împăratul să aprecieze petrecerea așa cum am organizat-o, eu nu pot să aleg și mă apucă teama. Dacă nu mă gândesc la așa ceva, pot să aleg și chiar mă bucur să văd cât de frumos este locul, cât de mult îl iubesc.

- Așadar, cu cât crezi mai tare că trebuie neapărat ca lucrurile să fie într-un anume fel, că altfel e o tragedie, cu atât ești mai fricoasă.

- Da, să știi că așa se pare.

- Uite, alege culoarea cu care vei decora mesele. Dar atenție! Îți spui așa: aleg acum culoarea care e frumoasă, nu trebuie neapărat să ghicesc care e culoarea preferată a Împăratului Verde. Dacă nu ghicesc nu e sfârșitul lumii.

- Ai reușit?

- Da, am ales albastrul.

- A fost greu?

- Puțin, la început, dar apoi când mi-ai zis să mă gândesc că nu e atât de grav dacă nu ghicesc, m-am liniștit. Și am putut hotărî culoarea. Mulțumesc!

- Chiar tu ai zis că un anume gând îți dă frică, altul te face liniștită și mulțumită.

- Ce crezi?

- Gândurile, așa zice chiar gândurile multe.

Leoaica dintr-o dată zâmbi fericită că a descoperit un secret minunat.

A chemat toți slujitorii și le-a cerut să se apuce de treabă. Privea în jurul ei, era mulțumită de tot ce a făcut până acum, alunga imediat orice gând care o mai neliniștea.